

[Poul Nilsson.]

spørgsmål er blevet besvaret, og en række deputationer fra organisationer og private har haft foretræde for udvalget.

Angående forslaget vedrørende statsbaneloven er der opnået et stort flertal i udvalget for ministerens forslag, idet ministeren har erklæret sig villig til at begrænse den i bemærkningerne til lovforslaget omtalte forhøjelse af måneds- og ugekort til 15 pct. samt til at undlade at forhøje prisen for overførsel af lastautomobiler med færgerne.

Ved dette lovforslags første behandling havde jeg, som man vil erindre, lejlighed til at omtale problemerne ved de af den højtærede minister indførte ordninger angående 65-billetterne. Af betænkningen fremgår det, at ministeren for offentlige arbejder i udvalget har givet tilsagn om at forlænge gyldighedsperioden for 65-billetter i det omfang, dette må anses for gørligt uden nedgang i statsbanernes billetindtægter.

Det har glædet mit parti og mig meget, at ministeren har vist denne imødekommethed, og jeg benytter denne anledning til at takke den højtærede minister. Der er nemlig nu i henhold til betænkningen et bredt og stort flertal i det høje ting for, at der gøres, hvad der er muligt for at forbedre ordningen med 65-billetterne — et bredt flertal, som ministeren ikke har haft tidligere.

Jeg må derimod udtale en beklagelse af, at vi ikke i udvalget har kunnet imødekomme de ønsker, der var fremført af De samvirkende Invalideorganisationer. Thi hele deres oplæg og synspunkter gjorde et stort indtryk på mig. Men jeg vil gerne føje til, at den argumentation, som er givet for 65-billetterne, ikke umiddelbart kan overføres på invaliderne. Jeg tror simpelt hen ikke på, at invalidernes her rejste problemer kan klares over denne lovgivning. Men derfor behøver deres rejste problemer og tanker om en ordning ikke at falde. Jeg mener tværtimod. Og jeg vil derfor henstille til den højtærede socialminister, om ikke ministeren vil tage disse problemer op, så der her kan findes en rimelig ordning til hjælp for disse mennesker, der jo på mange måder kan være hårdt ramt af livet. Når jeg har givet denne henstilling til den højtærede minister, er det, fordi jeg tror,

at ministeren stiller sig velvillig, og også fordi jeg tror, at ministeren har talent for at finde en ordning, der vil være økonomisk forsvarlig, og en ordning, der må blive let at administrere.

Jeg kan herefter på et flertals vegne indstille ministerens ændringsforslag til vedtagelse — ændringen drejer sig her kun om ikrafttrædelsestidspunktet, der er ændret fra 1. december 1961 til 1. januar 1962.

Forslag til lov om ændringer i postloven har været til behandling i samme udvalg, som har behandlet statsbaneloven. Under denne behandling i udvalget er der stillet mange skriftlige spørgsmål, der alle er besvaret, og vi har haft en del samråd med ministeren.

Ved lovforslagets første behandling gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi var villige til en fordomsfri forhandling med de øvrige partier. Resultatet er nu blevet, at jeg kan indstille forslaget med de af ministeren stillede og af hele udvalget godkendte ændringsforslag til vedtagelse. Der er altså opnået et bredt forlig. Det er jo ikke ubekendt, at det, der har voldt de største vanskeligheder, har været af finde en ændret takstordning for avisportoer. Nu er det klart, at når man tilstræber et bredt forlig, så må der gives visse indrømmelser, og det skal da også siges her, at alle partier har måttet give afkald på meninger og synspunkter.

Jeg må for så vidt beklage, at man ikke har kunnet acceptere ministerens forslag om forhøjelsen af avisportoer, thi det talmateriale, der lå til grund for disse forhøjelser, er ikke i udvalget blevet modbevist.

Argumentationen har kun været den, at så store stigninger, som var foreslået, kunne man ikke tage, og at bladdøden ville blive endnu større. Dette synspunkt har været det bærende i argumentationen, og det vil vel blive gentaget ved denne anden behandling, men det svarer jo ikke til den megen tale, som føres om, at statens udgifter må og skal nedbringes.

Når jeg og mit parti alligevel vil stemme for loven, skyldes det ikke mindst, at der nu i det høje ting vil være en bred tilslutning til den ca. 60 pct.s forhøjelse af avisportoer, og disse 60 pct. er ikke mindst på baggrund af ministerens forslag i 1956 et